

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa J. G.

przeciwko K. G.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

1. ustala, że z dniem 16 czerwca 2014 roku wygaśł obowiązek alimentacyjny J. G. wobec jego syna K. G. urodzonego (...) ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05.07.2003 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VI C 734/03 na kwotę 350 złotych miesięcznie,
2. pozostawia powoda przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

J. G. wniósł 16 czerwca 2014 roku o ustalenie, że wygaśł jego obowiązek alimentacyjny wobec syna K. G. ur. (...) ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5.07. 2003 r. w sprawie sygn. akt. VI C 734/03. Podniósł, że syn przerwał naukę na studiach i podjął pracę.

K. G. lat 23 wniósł o oddalenie powództwa, twierdząc, że nie jest w stanie się samodzielnie utrzymać, kontynuuje naukę i nie może podjąć pracy zarobkowej.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 sierpnia 2003 roku w sprawie o sygn. VI C 734/03 zasądzone zostały alimenty w kwocie 350 złotych miesięcznie, od J. G. na rzecz jego syna K. G. ur. (...), który wtedy miał 12 lat.

K. G. ma obecnie 23 lata. W 2013 roku ukończył szkołę policealną (...) Centrum (...). Nie zdał egzaminu dyplomowego, potwierdzającego jego kwalifikacje do wykonywania zawodu technik informatyk. Zamierza podjąć kolejną próbę zaliczenia tego egzaminu w czerwcu 2015 roku. Obecnie nie uczęszcza na zajęcia do szkoły policealnej. Pozwany miał liczne trudności w związku z ukończeniem licem, co udało mu się w końcu w 2011 roku. Czterokrotnie bez efektu zdawał egzamin maturalny, w tym roku zamierza zdawać po raz piąty.

K. G. nie podejmował dotychczas pracy zarobkowej, bo jego zdaniem nie było takiej potrzeby. Pozostaje on na utrzymaniu matki B. G., która pracuje jako księgowa i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2 295 złotych netto (k.42). Jest ona zdania, że syn nie powinien podejmować pracy zarobkowej, ponieważ nie będzie mógł wówczas przygotować się do poprawy matury oraz końcowego egzaminu w szkole policealnej.

J. G. ma obecnie 54 lata. Pracował jako ślusarz, spawacz. Obecnie nie ma stałej pracy, utrzymuje się z pracy dorywczej, z której otrzymuje niskie wynagrodzenie, które nie pozwala mu na utrzymywanie pełnoletniego syna.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić z datą jego wniesienia poprzez uchylenie obowiązku alimentacyjnego J. G. wobec jego syna K. G. z dniem 16.06.2014 r.

Zgodnie z art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Co do dzieci pełnoletnich to rodzice mogą także uchylić się od świadczeń alimentacyjnych, jeżeli są one połączone z nadmiernym uszczerbkiem dla rodzica lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art.133§3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Natomiast art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie nastąpiła istotna zmiana stosunków od czasu ustalenia alimentów wyrokiem tutejszego Sądu Okręgowego z dnia 5 sierpnia 2003 roku w sprawie syg. akt VI C 734/03, gdy zostały one zasądzone w kwocie 350 złotych miesięcznie od J. G. na rzecz jego syna K. G.. Od tego czasu minęło 12 lat. Pozwany ukończył w 2013 roku dwuletnie studium policealne, przygotowujące do wykonywania zawodu technik informatyk. Od tego czasu minęły już prawie dwa lata, kiedy to pozwany nie chodzi do żadnej szkoły, nie zdał matury i egzaminu zawodowego. Zdaniem Sądu wskazuje to na to, iż pozwany nie uczy się tak jak powinien, nie dokłada właściwych starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, mieszkając ciągle z matką i będąc na jej utrzymaniu.

Zdaniem Sądu, K. G. jako dorosły, zdrowy 23 letni mężczyzna, może podjąć pracę i utrzymać się samodzielnie. Oferty pracy dla młodych mężczyzn na terenie W. są w licznych miejscach np. w MC D., pizzeriach, restauracjach itp. gdzie zarobić można ok. 1.200 złotych miesięcznie. Pozwany miał już odpowiednią ilość czasu, tak do zdania matury jak i egzaminu zawodowego, a jeżeli tego nie może zrobić może należałoby zweryfikować oczekiwania i podjąć pracę fizyczną.

Mając na uwadze powyższe należało orzec o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego J. G. wobec jego syna K. G. lat 23.

Powód pozostawiony został przy poniesionych kosztach postępowania, bowiem pozwany jest od tych kosztów zwolniony na podstawie art. 96u1pkt 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. (Dz. U. z 2010 roku nr 90 poz. 594), który przewiduje zwolnienie od kosztów strony pozwanej w sprawie o obniżenie alimentów. Zwolnienie to dotyczy również strony broniącej się przed ustaleniem nieistnienia (wygaśnięcia) obowiązku alimentacyjnego (tak komentarz do Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Katarzyny Gonera wydawnictwo Lexis Nexis str.311).